

[Korsgaard.]

og at dette ikke er sket, betragter jeg i øvrigt som et af Forslagets Hovedfortrin. Derfor er jeg ikke Tilhænger af den generelle Forhøjelse.

Som ogsaa nævnt ved Lovforslagets første Behandling har man dog nu — og det er et Punkt, der i høj Grad maa tages i Betragtning — gennem Regeringsforslaget faaet Sikkerhed for, at nu forstaaer Regeringen, at vi er naaet dertil, at Skeen maa tages i en anden Haand, at man ikke kan lade Lønforhøjelser følge automatisk med Prisforhøjelser under Forhold som dem, hvorunder vi lever, hvor det jo er saaledes, at alle bliver fattigere, hvorfor selvfølgelig alle maa være med til at bære de Byrder, som heraf følger.

Vi er ikke af den Mening, og det har jeg baade ved denne Forhandling og tidligere givet Udtryk for, at den nuværende Regering har gjort sin Pligt saa godt, som den kunde være gjort, paa langt nær, men, som sagt, Situationen er der, og der er dog taget visse Hensyn til os, og saa har vi altsaa ment at burde tiltræde Forslaget.

Den Varegruppe, som vel nok i særlig Grad vil komme til at volde Bekymring til mange Sider, er Manufakturvaregruppen. At man her er inde paa en haard Beskatning, skal ingenlunde benægtes, men paa den anden Side er det vel heller ikke urigtigt, at hvis der overhovedet er noget Sted, der kan spares væsentligt, saa er det inden for denne Gruppe.

Som sagt, alt taget i Betragtning mener jeg, at det efter Omstændighederne, men naturligvis uden den fjerneste Glæde, er forsvarligt og ogsaa rigtigt at være med til at gennemføre Lovforslaget, og jeg anbefaler at stemme for de stillede Ændringsforslag her ved anden Behandling og at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen gjorde meget omhyggeligt Rede for de Ændringsforslag, der er blevet Resultatet af Udvalgsbehandlingen, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde det samme. Jeg kan derfor spare mig Bemærkninger om Enkeltheder, saa meget mere som jeg deler den Tilfredshed med de Forbedringer, det er lykkedes at faa igennem, som de to ærede Ordførere begge gav Udtryk for. Men jeg kunde dog ønske at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, hvis Glæde over Udvalgsbehandlings Resultat jo nok kan kaldes lidt mere syrlig. Det ærede

Medlem klagede over, at der var givet saavel Rigsdagen som Erhvervslivet for ringe Tid til at sætte sig ind i et saa omfattende Beskatningskompleks som det foreliggende Lovforslag. Nu er det ærede Medlem jo en meget forfaren Mand i den Slags Forslag, i Besiddelse af en Erfaring, der strækker sig helt tilbage til den Tid, hvor det ærede Medlems politiske Forbillede, daværende Regeringschef Niels Neergaard, fremlagde og gennemførte netop Forslag af den Art som det her foreliggende og gennemførte dem netop paa den selv samme Maade; jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem ligesom taler mod bedre Vidende, naar det ærede Medlem karakteriserer den Maade, det foreliggende Forslag er forelagt og behandlet paa, som enestaaende. Det ærede Medlem har jo selv været med til Spøgen nogle Gange. Og i øvrigt: Mener det ærede Medlem virkelig, hvis man skal tale praktisk om Tingene, at det overhovedet var muligt at give meget lang Tid til at forelægge og drøfte og undersøge et Forslag som det foreliggende, naar det skal træde i Kraft paa den Maade, som det er forudsat her, og omfatter Afgifter som dem, der her er Tale om? Vil det ærede Medlem virkelig ud fra sin lange Erfaring forfægte, at det kan være heldigt, at et saadant Forslag i lang Tid bliver gjort til Genstand for Forhandling her i Rigsdagen og uden for Rigsdagen? Jeg tror dog, det ærede Medlem maa indrømme, at saadan en Situation slet ikke. Og, som sagt, i den glørværdige Fortid, jeg her har dvælet ved paa det ærede Medlems Vegne, skete saadan noget heller ikke.

Men jeg ser jo ogsaa, at det ærede Medlem har andre ejendommelige Indvendinger. Det ærede Medlem siger i Udvalgsbetænkningen, at hvad hele det bestaaende økonomiske og finansielle Grundlag for Statshusholdningen angaar, er det fastlagt af Regeringen og paa dens Ansvar alene, idet den ansvarlige Regering i sin Politik har ladet haant om de Synspunkter, der er fremkommet fra Oppositionens Side baade i lovgivningsmæssig og administrativ Henseende. Nu er det vel nok et lidt strengt Udtryk, dette „ladet haant om“, men jeg erkender, at noget er der virkelig om, at den høje Regering ikke har lyttet saa forfærdelig meget til de gode Raad fra det ærede Medlem og hans Parti, og det er dog vist med god Grund. Principielt vilde det være en ejendommelig Regering, der først og fremmest lyttede til de gode Raad fra Oppositionen. Jeg sætter megen Pris paa Hans Majestæts loyale Opposition, men jeg tror nok,